

[Carlsen-Skiødt.]

enhver i denne Sal kan faa at læse, er der i mange Tilfælde gjort en højst uheldig Brug af de folkelige Forsamlingshuse.

Nu vil man maaske sige: Ja, men hvis de nu bliver sat pænt i Stand, hvis man faar et nyt Hus, en ny Ramme, saa kan dette Forhold muligvis ændres. Derpaa tror jeg slet ikke. Man kan meget godt have en smuk Ramme omkring et daarligt Billede, og i alt Fald har Erfaringerne fra Storbyerne, ogsaa her fra København, jo vist, at selv om man har meget flotte Bygninger baade udvendig og indvendig, saa kan Indholdet være ødelæggende og fordærvende for Menneskene.

Jeg tror, og det er ogsaa mit Partis Opfattelse, at de Penge, der er stillet til Raadighed for Boligbyggeri, kan bruges paa en bedre Maade end til Fornylse eller Nybygning af Forsamlingshuse af en hvilken som helst Art. Dette maa være en privat Opgave, og vi vil i alt Fald fra vor Side modsætte os, at Skatteydernes Penge benyttes paa denne Maade.

Jensen (Broby): Jeg beklager, at jeg ikke har hørt, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har sagt, men jeg havde slaaet mig til Ro med, at dette Punkt var sidste Punkt paa Dagsordenen, der var to Lovforslag forud, og derfor var jeg ikke naaet at komme herind i Salen den Gang, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet havde Ordet.

Naar vi skal behandle dette Lovforslag nu, saa er det jo, fordi den højtærede Minister mener, at der er Trang til at faa udvidet den Lov, som blev gennemført den 11. April 1933 om Støtte af Boligbyggeri, og det kan derfor være naturligt at se paa, hvordan der er gjort Brug af denne Lov i den Sommer, der nu er gaaet. Som bekendt blev der stillet 30 Mill. Kr. til Raadighed til Laan til Opførelse af Boliger. Disse 30 Mill. Kr. blev delt i tre Kategorier. Der blev for det første stillet 12 Mill. Kr. til Raadighed til Boligforeninger og til Kommuner, hvoraf de 7 Mill. Kr. kunde anvendes i København, paa Frederiksberg og i Gentofte, medens de 5 Mill. Kr. kunde anvendes i de øvrige Kommuner ud over Landet, først og fremmest Købstadkommunerne. Endvidere blev der stillet 10 Mill. Kr. til Raadighed for Parcelbyggeriet, saaledes at de 5 Mill. Kr. blev stillet til Købstadkommunernes og de bymæssigt bebyggede Kommuners Raadighed, medens de 5 Mill. Kr. blev stillet til de rene Landkommuners Raadighed, og

endelig var der 8 Mill. Kr. til det private Boligbyggeri, hvoraf Halvdelen skulde anvendes til Byggeforetagender i København, paa Frederiksberg og i Gentofte, medens den anden Halvdel skulde anvendes til de øvrige Kommuner ud over Landet.

Hvis man nu spørger: Hvordan er denne Lov udnyttet i den Sommer, der er gaaet? saa er der, saa vidt jeg ved, brugt godt 5 Mill. Kr. af disse 30 Mill. Kr. — midt i Maanedene var det, saa vidt jeg ved, 5 100 000 Kr., der var brugt —, og der var ca. 2 000 Lejligheder, som man kunde regne med var under Opførelse efter den nævnte Lov. Man kan altsaa egentlig ikke sige, at det har vist sig, at der har været saadan nogen særlig Trang til den Lov, vi fik i Foraaret, naar den ikke har været udnyttet mere. Bevillingen gælder jo for ca. 2 Aar, og man kan vel sige, at naar den ikke er udnyttet stærkere, end den er, har Trangen ikke været saa stærk, som man gjorde den til i Foraaret. Nu kommer Ministeren altsaa her med en Udvidelse af Loven, hvorefter man ogsaa skulde kunde tage Moderniseringen af de gamle Lejligheder med og først og fremmest Ombygningen af større Lejligheder til mindre Lejligheder. Jeg har ogsaa forstaaet det saadan, at det skulde være en Ombygning, hvorved man fik moderne Bekvemmeligheder ind i Lejlighederne, som skulde gøre det lettere at faa dem udlejet. Ministeren har gjort det ud fra den Betragtning, at medens der kun var en meget lille Promille, ikke en Gang en Procent af smaa Lejligheder ledige — der er vist ca. 2 Promille —, er der helt op til 3 pCt. Ledighed blandt de større Lejligheder. Derfor regner Ministeren med, at det skulde give nogen Beskæftigelse, naar man nu vedtog denne Udvidelse af Loven. Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne sige, at vi skal ikke gaa stærkt imod det. Jeg gaar ud fra, at vi faar Lovforslaget i Udvalg, og der kan vi saa nærmere forhandle om de Procenter, der kan gives i Laan, og om den Risiko, som Staten her gaar ind i. Man kan nemlig ikke lukke Øjnene for, at Risikoen her vil være betydelig større end, da vi i Foraaret gik til Bestemmelserne om Opførelsen af nye Ejendomme.

Endelig vil jeg gerne med Hensyn til de to sidste Paragraffer, §§ 3 og 4, om Laan til Opførelse og Modernisering af Forsamlingshuse paa Landet sige, at jeg tror ikke, der er nogen særlig stærk Trang til denne Udvidelse. Jeg ved saare vel, at der findes en Del Forsamlingshuse,